

DONARÀ

UNA

BATALLADA

CADA

SEMANA.

SISE 'N VENEN MOLTAS

tocarà a comatent.

SE VEN

2 QUARTOS

PBB

TOT ARREU.

ADMINISTRACIO

Rambla del Mitj, 20.

LA CAMPANA DE GRACIA.

SEMANARI BILINGUE.

— Sembla que hi treballat fi
— Deu mil mes.... y fem las paus.

¿Qué passa? ¿Es cert qu' estém en plé siglo dinou? ¿Es cert que la humanitat se troba en un període de progrés, aixís moral com intel·lectual, y que ja no dedica sos moments mes que al estudi, á fi de trobar cada dia nous descobriments que assegurin son benestar en la terra? Tot aixó preguntem plens de sorpresa y sen-

se haber pogut fer desapareixer encara la trista, la dolorosa impressió que 'ns han causat las notícias del teatro de la guerra. França y Prussia, convertidas en duasferas, s' están destrossant mutuament. ¿Perqué? Trista es la resposta: perque aixís plau á Napoleon y á Guillem de Prussia.

No es que la França busqui sa llibertat ni fer rendir comptes á Napoleon; ni es tampoch que Prussia estigui disposada á proclamar la llibertat política, aixís come te ja la científica, ni que 's proposi establir la federació alemana baix la forma de la república, no: es que dos ambiciosos, dos homes, mes be nascuts per la

edat antiga que per la edat moderna, tractan de arrelar los troncs en que per desgracia de sos pobles s' assentan, es que tractan d' estendre sos dominis a nous territoris, es que 's proposan ser amos de nous vassalls, es que 's disputan l' imperi sobre uns quants milions mes d' esclaus. Y mentrestant que aixó passa, los pobles entusiasmats y assedegats, corren al camp de batalla y agafen l' arma y disparan contra l' enemich, ni mes ni menos que si 's tractés d' abolir la esclavitut com en los Estats Units ó de proclamar la República-Federal com en Suiza. ¡Pobra humanitat! ¡Pobra civilisacio!

L' entusiasme del poble esclau, que acaba de fer vencer a son amo, que acaba, quasi estem per dir d' assegurarli l' éxit de la jugada, s' ha comunicat a altres pobles també esclaus.

Causa horror veure l' interès, l' agitació, la ansietat ab que tothom segueix los acontecimientos de França y l' alegría ab que s' acullen las noticias favorables a Prussia y contrarias a França.

Los pobles en aixó hi veuen la caiguda de Napoleon y per aixó desitjan la perduda del exercit francés. No negarém nosaltres que los desastres que acaba de sufrir l' exercit de Napoleon siguin la caiguda d' aquest home.

Mes, encara que aixís sigui, hem de plorar la condició trista y deplorable en que 's troba la França, perque trist es que per lograr lo triunfo de la llibertat sigui precis haber d' esperar que lo rey de Prussia despulli al tirá de França de la aureola de la victoria.

Deixém que cada hu vegi la lluyta que actualment está empenyada entre dos monstres, de la manera que li sembli mes convenient.

Podrá portar tots los resultats que 's vulguin, podrá fins produir la federació de las repúblicas llatinas. Nosaltres, per are, sols hi veyem las grans desgracias de Saarbruck y Reischaffen, en que han deixat de viurer, en que han derramat sa sanch inútilment mes de vint mil homens; nosaltres sols veyém en eixa guerra un motiu mes per ensenyar als pobles a odiar als reyes, un motiu mes per dirlos que deuen viurer sempre alerta a fi de no caurer en mans de miserables y ambiciosos.

Y mentrestant que 'ls partidaris de la guerra entonan himnes de gloria y alabansa al rey de Prussia, nosaltres preguntém als dos Cains, al vensut y al vensedor: ¿qué habeu fet dels vostres germans?

¡Gloria a la Prussia! dirán los partidaris mes que de la Prussia, del rey Guillelm.

Confessém qu' estarian mes acertats si com nosaltres diguessen: ¡Pau als que han tingut la desgracia de morir per una causa injusta! Maledicció sobre tots los reys! ¡Gloria tant als a la República democrática federal!

BATALLADAS.

Paris y la major part de la França han sigut declarats en Estat de Siti. Napoleon y lossatélits del Imperi, son tant miserables, que no habent pogut ametrallar als prussians, se desfogarán ametrallant als pobres francesos.

La situació de la França, gracias a la estrategia dels prussians, ha cambiat radicalment en menos de quaranta vuyt horas. Avans la França se sintetisaba ab la personalitat del traïdor de la República. Are, si França vol recobrar lo territori que han invadit ja los prussians, es precis que sápija prescindir del

aventurer que l'ha portada al precipici, y proclami que lo verdader representant de la França es lo poble francés.

Un periódich francés, *La Liberté*, fentse càrrech de la situació compromesa en que son país se troba, reclama que torni a Paris lo príncep imperial a fi de que la guerra tingui tots los caràcters de formalitat que deu tindre un acte de tanta trascendencia. ¿Are se 'n adona, senyor director de *La Liberté*?

Se diu que las potencias estrangeras intervindrán en la guerra, a fi de posar pau entre los beligerants. Si la influencia qu' are volen exercir l' haguessen fet valer avans, de segur que no pesaria sobre d' ellas la part de responsabilitat que 'ls toca per haber consentit la gran catastrofe que tots estem presenciando.

Altres periódichs diuen que qui demana la intervenció de las potencias es Napoleon mateix. Quan fou mort lo combregaren. Si no fos pe'ls pobres francesos, estaria be que li diguessim que qui menja la carn deu rosegar 'ls ossos.

Quan en Gaminde va veure lo plan de Wissemburg, diuen que va dir:

—¿No tenen cap campanar? Pobres francesos, no hi ha remey per ells: ¡perdrán!

La Emperatris Eugenia va regalar la seva corona a la Verge de las Victorias. Aquesta li ha agrait tant be, qu' ha fet perdre al seu senyor.

—¿Qué hi farém! deu dir ella; de mals agrahits 'l cel n' es plé.

Potser si la corona, en lloch de regalarli avans de la lluyta, li hagués regalat després, las cosas haurian anat d' un altra manera. Pero are, es clar, la Verge degué veure que lo regalo era fet per l' interès y de segur que li volgués donar una llissoneta.

¿Veuen? Jo, com que ni soch rey, ni partidari de la guerra, ni superticiós, may me trobaré en lo cas de regalar coronas en va a cap tros de fusta modificada en tal ó cual forma, per obra y gracia del art.

Guillelm va demanar a Deu, ab molt fervor, que 'l fes guanyar. ¿Y Napoleon? Aquest fins va confessar y combregar. ¿Han vist may un cas mes compromés? Vegin Deu com ho arregla per quedar be ab tots dos...

Napoleon va confessar y combregar avans d' anarsen cap a la guerra. Are no mes falta que 'l poble francés l' extremuncihi y que la República l' enterri.

Quan, després de la batalla de Sadowa, ahont lo príncep hereu de Prussia que feu heroicitats, fou proposat pera general, lo rey Guillelm va contestar:

—¿Qué tant luxo de generals!... ¿No tenim al general Moltke?...

En Prim va contestar lo mateix quan li van proposar a n' en Gaminde per tinent general.

LA NAPOLEON. YMA

Després del quaranta sis (1) caigué 'l monarca de França, y en mitj d' aquesta gaubansa ne va sortir un Don Lluís. Ab ell, vá veure 'l país nova era de dignitat, y per tothom aclamat com a lleal defensor, de la França protector lo van fer tots al plegat.

Pero vingué luego un dia, que veyents gran en eccés, y obehit per lo francés, (qu' era aixó lo qu' ell volia,) ab la mes freda ironia l' antich tronó va aixecar, fentse per tot proclamar Emperador, y ab cinisme, adoptant lo despotisme, la França va esclavisar!

Y, desd' allavors ensá que tot lo poble francés ne guarit recort del revés que ell un jorn li vá doná. França be prou vol torná a serne lo qu' avans n' era; mes, en va la França espera lo que l' hi pot dar conhort, puig hi té un emperador que no 'ho vol de cap manera.

Y mentrestant, va passant Don Lluís la seva vida satisfeta y envilida, y a n' el poble fuetejant. ¡Y la França, mentrestant, tal tirania consent, y no té be prou talent per treurers, de bona gana, a un monarca que la mana tant desvergonyidament!...

Mes, si França no ha pogut treurers a n' ell del devant, lo Deu que aná predicant: «guerra a n' a la Esclavitut» per ajudá a França, acut, fent la guerra declarar en contra de lo prussia; y 'l Cesar que d' aixó trina veu que d' aquesta tunyina ja may mes se 'n alsará!

¡Envejós emperador que ser gran te figurabas y cconquistá 'l mon pensabas, com lo teu antecessor; ¡plora, tanta negra sort y tants mals contrariats! ¡Recordat de tas maldats y tos desitjos enfrena, que hi ha un' altra Santa Elena per purgar los teus pecats!

PAU BULLANGA.

(1) Podiam haber dit: per 'l'any quaranta vuyt; pero hem pensat que 'indriam massa feyna ab los consonants, y ho hem deixat correr.

BATALLADAS.

Lo príncep imperial se troba en París, á causa dels contratemps que ha sofert lo exercit de son pare. Tots los pares, donchs, deuen tenir dret á reclamar á sos fills, ja que Napoleon ha donat l'exemple ab lo seu. Pero... no tothom es fill del emperador.

Després de lo que tots estem veyent ¿encara hi ha partidaris de la guerra y de la monarquia? ¿Quin dia será aquell en que los canons Armstrong, las ametralladoras y los fusells Chassepot, Berdan y d' agulla figurarán tant sols en los Museos de antiguetats?.... ¿Quin será 'l dia en que 'ls pobles deixarán de ser ovellas gobernadas y conduidas per miserables pastores?

Si la venjansa pogués cabrer, QUE NO HI CAP, en cors republicans, ¿quina set de sanch real hauriam de tenir!...

L' autor de totes aquestas desgracias es un home: Napoleon. ¡Y encara Napoleon es emperador dels francesos!...

Es fama que un personatge á qui tothom coneix ab lo nom de general Bum-Bum, al saber l' assalt de Vissemburg, va esclamar:

—La noticia es falsa; per malament que 'ls francesos defensessin la plassa no podian pas ferhe pitjor que 'ls de Grecia.... y jo sé lo que 'm va costar apoderarme d' aquest últim punt.

Ahir los francesos anaban á empendrer una guerra de conquista. Avuy la decoració ha cambiat, y la guerra s'ha tornat purament nacional. Ja no 's tracta d' apoderarse del Luxemburg, ni d' engrandir las fronteras de França, sino de defensar la integritat del territori. Aquestos son los resultats que tocan los pobles que s' entregan en mans de aventurers com Napoleon.

Quan jo llegia en los periódichs l' entusiasme ab quel exercit francés se dirigia á la frontera, me venia á la memoria la frase aquella ab que 'ls gladiadors romans, avans de morir, saludavan al emperador. Quan llegia sa sortida y son entusiasme se'm figuraba que 'ls hi sentia pronunciar: Ave, Cesar imperator, morituri te salutant.—Salve, Cesar, los que van á morir te saludan.

Lo poble francés crida are, porque pert, ¡viva la República!.... ¿No hauria sigut millor que ho hagués cridat quan Napoleon va declarar la guerra á la Prussia, quan lo traïdor dels de Desembre pretengué enganyarlo y portarlo al degolladero?.... Trist es lo desengany que acaba d' experimentar lo poble del noranta tres y del cuarenta vuit. ¿Li servirà d' experiencia aquesta lliçó? Nosaltres que som federals y republicans de cor, nosaltres que sentim tantas simpatías pel desgraciado poble francés, com odi y antipatia per Napoleon, aixis ho desitjem.

DE MES VERDAS SE 'N MADURAN.

(A NAPOLEON.)

Vaja, vaja, Napoleon, deixa 'l país del can-can; te 'n pots aná al botavant, ab un orga á seguir mon. Eix cop has perdut la poma; lo papa tenia rahó aconsellant que no lo deixessis sol en Roma. Tu l' hi treus la tropa y... ¡apa! Y ell, cremat, per tu no prega... y... ¿qui es que no ensopega deixat de la ma del papa? ¡Qué te n' han clavet de drop! Sols lo pensarho fa feresa... Ni ab ungüent de Marsellesa crech jo que 't curis lo cop.

Semblaba tenias pit per sé un Napoleon primer... Mes ni sisquera ets tercer: ets Napoleon lo petit.

¿Qui 't fa declarar la guerra, ambicios, tirá egoista; quan tens, per ta sort tant trista, casi l' imperi per terra?

Mes ¡ay! tu somiavas gloria, y fiat de ton senderi, creyas arrelar l' imperi ab los llors de la victoria....

Si ja no 't valen los sants.... Tens la corona perduda, y qui sab si ta caiguda, será la fi dels tirans...

Avans de rebre tonyina, deyas: ¡á Berlin! ¡Al Rhin! Mes ¿com vols aná á Berlin si t' has quedat en berlina?

Aném... agafa la bossa, si encara t'hi queda brillo, y ves á fer lo tresillo ab la nostra bondadosa, ab la santa de las llagas, ab Carlets y ab Margarida, y aixis ves passant la vida divertinte ab eixos plagas.

O sino, si has quedat pobre, pots venirten aquí á Espanya, que altres gabatxos ab manya sa miseria han tret de sobre.

Y ¡oh malheur! si vens de zuavo ab lo mico y l'orga al coll, y movent forsa soroll, encara 't donaré un xavo.

E. SEITNES.

BATALLADAS.

—Deya un católich:

Napoleon s' ha confessat y ha combregat avans d' anarsen cap á la guerra. Guillem de Prussia també ha fet fer plegarias. Are si que no 's podrá dir que no hi ha temor de Deu.

Y li contestaba un despreocupat:

—Lo que hi ha es temor de perdrer.

Es una guerra aquesta, deya un subjecte, que no mes costará un Napoleon.

Aquet no contaba ab los molts francesos que hi han deixat y encara hi deixarán la pell, que valen molt mes que un Napoleon.

Lo príncep imperial, que tant valor va demostrar quan l' atach d' Saarbruck, se troba á aquestas horas en París agafat las faldillas de la seva mare.

¿Si deu jugar á balas ab las que va collir durant la batalla?...

¿Y las escombras per matar als prussians? Una vegada d' una escombra 'n varen sortir set balas.

Las ametralladoras han cambiat de nom. Are, d' aquí en endavant, se titularán AMETRALLADAS.

Lo pont de Kehl, que va ser destruit per los alemanys, representaba dos anys de treball y 28.000.000 de rals de capital. Ganancias de la guerra.

Julio Favre, diputat republicá francés, al demanar que la França s' organísés militarment per defensar la integritat de son territori, va dir que no volia que l' exercit francés fos l' exercit de Napoleon, sino de la França. Aixó es lo que havia de haber sigut desde un principi. Tal vegada, d' aquesta manera no hauria estallat la guerra.

Un fillosop alemany diu en una de sas obras: las guerras totas haurian de comensar per ahont acaban: per la pau.

Es una preocupació ridícula lo pensar-se que hi ha guerras estrangeras.

Las guerras totas son civils, porque tots som germans.

Creym que las circunstancias actuals entranyan alguna gravetat. Nostres correligionaris deuen estar, com se sol dir, ARMA AL BRAS, y disposats per cualsevulga eventualitat que pogués ocórrer.

Creym convenient no ser mes explicitos. Los moments no son pas per parlar. Recordemnos de que en boca tancada no hi entran moscas.

Prou coneguts som porque tothom sapiga lo que volém y ahont anem.

Los prussians tenen actualment en peu de guerra...	1.200,000	homens.
Los francesos, segons diuhen ells...	1.000,000	"
Total d' homens en peu de guerra...	2.200,000	homens.

Es á dir 2.200.000 homens robats á la producció y dedicats á destruir la humanitat.

Los metjes de tot Europa estudian moltissim per curar las enfermetats epidémicas. Los medis per evitar los desastrosos efectos del cólera, la verola, lo vomit negre etc. ocupan gran part del temps que emplean en sos estudis científichs. ¿No 'ls sembla que té de ser molt que trobin remeys contra las epidemias, quan encara no hem sabut desterrar las epidemias artificials com la guerra?

Napoleon en un de sos telegramas confessa que 'ls prussians també tenian ametralladores y que 'ls ni varen fer molt mal. Aquesta si que 'm xoca. Quina idea havia format Napoleon de sos enemichs? Creya, per ventura, que 's dormian en la palla, que 's mamaban 'l dit ó be que en lloch de balas habian de tirar confits?

Lo ministeri francès ha caigut.

Los descalabros del exercit francès han sigut la causa de tal caiguda.

Se 'ns figura que las Corts haurian estat mes justas si haguessen fet caurer á Napoleon.

L' imperi s' acaba de morir. Sabia, porque jo soch molt instruit, que l' acit prussich segons ahont toca mata de repent, pero may hauria dit que son efecte fos tant eficas.

L' imperi es la pau, deyan los imperialistas. Y l' imperi sempre ha sigut la guerra.

Si 'ls francesos resolen are prescindir de Napoleon y proclaman la República, ¿tindrán present lo dos de desembre? Es precis que se recordin de que 'ls ambiciosos y 'ls traidors sempre abundan.

Hi ha qui assegura que Napoleon te ganas, si decàs ha de fugir, d' anarsen als Estats-Units. ¡Si 'ls deura voler desunir!...

La espasa científico-militar (quina figura retórica mes magra!) del Senyor M. y M., cronista de la guerra del «Diari de Barcelona», se coneix qu' está molt rebellada y que per mes que s' hagi esMOLAt no ha volgut recobrar pas sas bonas qualitats si hem de judicar per los escrits que cada dia te la desgracia de posar en dit periódich. Deya que 'ls francesos guanyarian y 'ls francesos ja quasi han perdut; que las batallas no devian ser gaire importants y... ¡si 's descuida! Vaja, Senyor M.M.: á mi m' habian assegurat que vosté era en Mola y Martinez, pero jo que á ne 'n Mola y Martinez 'l tinch ab molt bon concepte, may ho he cregut y encara hocrech menos are. ¡Qué pagaria vosté de semblarsi!

La divisió del general Mac-Mahon, se componia del exercit d' Argelia en lo qui tanta confiança habian posat Napoleon y 'ls francesos tots. Eixa confiança no deixaba de ser una estupides. No sé perque habent sigut los d' Alger venuts pels francesos, no habian de poderho ser pels prussians. Aixó de pensarse que la França té d' arribar allí ahont no podran may arribá 'ls altres, podrá ser molt halagador, pero de segur que produhirá desgracias com las de Saarbruck y Reischoffen.

—Sols he plorat tres vegadas, deya desesperat un francès al rébrer la noticia de la derrota del exercit de son país; quan se 'm va morir la mare, quan vaig perdre á mon pare y avuy!....

—Donchs, si tant sensible ets, li contestá un altre, debias haber plorat quatre vegadas: las tres qu' has dit, y quan Napoleon va donar lo cop d' estat.

Diuen los periodistas alemanys que las ametralladoras de Napoleon son joguinas de guerra.

AL GENERAL ABEL DOUAY.

EPITAFI.

Si ferit en lo cervell
y en lo pit, la teva pell
en lo camp vares deixar,
cap desgracia vas causar
á ton exercit francès;
de segur que á algun han promés
al veuret dins de la caixa,
donarli la teva faixa.

A LA CIVILISACIO.

EPITAFI.

La feriren mortalment
los dos reys de Prussia y França:
requiescat in pace amen.

Als francesos morts en la batalla de Saarbruck y Reischoffen.

EPITAFI.

¡Tots junts ompliu un fossat!...
A Napoleon tant li fa.

Als prussians que moriren en las batallas de Saarbruck y Reischoffen.

EPITAFI.

Jauhen aquí una porció
d' alemanys: fruit de la guerra:
aquets qu' engreixan la terra
han sigut carn de cano.

BATALLADAS.

Napoleon: lo gorro frigi te va semblar massa llanger, y 't vares voler posar la pesada corona imperial!... Donchs, esperat, no tardarás gaire á saber lo que pesa una corona.

Lo Charivari publicaba una caricatura en que un zuavo trucaba en la porta d' una casa en la qual hi havia un rétol que deya: Prussia.

—¡Qui hi ha? preguntaba 'n Bismark, treient lo cap...

—¡Qui vols que hi hagi? contestaba l' altre: un embaixador francès á qui are haurás de retrar be.

¡Vaya una recepció mes galdosa!

CORRESPONDENCIA DE LA CAMPANA.

J. S. Barcelona. No 's pot insertar.—S. T. id. La posaré.—J. P. id. Ab lo seu m' ha succehit un xasco, puig se 'm ha estraviat.—J. P. id. Insertaré las xaradas. El artículo no puede ser.—J. G. id. S' insertará.—P. F. id. No 't puch servir.—E. B. C. id. id.—M. G. id. id.—A. B. I. id. id.—S. A. id. id.—Piteus. id. Se posarán.

La Correspondencia al Director ó al Administrador de la Campana de Gracia.

Solució á la Xarada del número passat.

Estant ton amo enfadat
certament deu sé una fera,
puig per mi es un disbarat
tirarte la ca-fe-te-ra.

Xarada.

La primera es la del ase,
es un pronom la segona,
hu y dos es lo subjuntiu
d' un verb qu' á mi m' enamora.
Si algú 's segona y primera
encara que en castanyola
ho fassi, dona á coneixer
que no te gaire vergonya.
¡Quina dos quatre degué tindre
del emperador la tropa
quan la dos tercera y quarta
los va fer tanta destrossa!..
La segona, quarta y quinta,
fan lo nom d' una persona
que segons diuen val molt:
apenas la conech gota.
Qui dongui 'l quatre de pit
ja pot dir que té ven bona.
Per mes que un hom quinta y sexta
la píldora, res, no 's dora.
Lo meu tot no ha tingut exit
y aixó que va fer forrola.

La solució, per suposat, dissapte.

LA PASSIÓ POLÍTICA.

TRAGI-COMEDIA SATÍRICA É HISTÓRICA EN QUATRE ACTES
Y CINZE QUADROS.
streptosament aplaudida en lo Teatro dels Camps.
Blíscos.

Un quadern en quart de 32 planas á duas columnas ab un grapat de ninots y ab totas las campanillas.

Preu 2 rals.

En la llibreria de Lopez, Rambla del Mig, núm. 20 y demés principals de Barcelona.

S' envian també pel correu mediant l' envi de cinch sellos de franqueig.

Imprenta de la V. é H. de Gaspar.-Ataulfo, 14

J. Lopez, editor.